

Tha Hương

Nhiều khi hơn tháng, vài ba tháng,
ra mở thùng thư, thấy cánh thư.
Bè bạn nhớ nhau còn có chút
còn hơn chỉ thấy nhớ trong mơ...

Mơ là chiêm bao những đêm nằm
chớ không phải mộng những ngày Xuân!
Hoàng hôn, trời đã không hề tránh
thì trách chi đời chẳng đứng dừng?

Ra phố, buồn chân đi kiếm báo
hỏi mua tờ báo, "chẳng còn đâu!"
Cái thời giấy mực còn khan hiếm
nghĩ lại: mình dư những lúc sầu...

Ơi cây thầu đâu hay sầu đông?
Tưởng đâu câu hỏi giấu trong lòng,
bao năm không thấy nơi xa lạ!
Cảm tạ! Không ngờ vẫn nhớ nhung!

Mà nhớ quá thôi, Đà Lạt chớ
còn đâu để nhớ nếu không còn...
Một vài ba tháng, Thiên Thu, dám
mình sẽ hết về thăm Cố Hương?

Cố Lý? Cố Hương? Hay Cố Quận?
Tan Hàng! Cố Gắng...để làm chi?
Cái thời đi lính nghe xong lệnh
Cố Gắng! Tan Hàng...rồi mất quê!

Đù mạ đù cha cái kiếp người
Bia rồi cạn bọt...hết bia thôi!
Bây giờ nghĩa địa không nhang khói
Mình chửi thề nghe tội với Trời!

Chẳng trách Tú Xương khi trở giốc
dậy làm thơ nhớ bến sông xưa,
nghĩ người ta chắc đi Kinh Tế?
Tiếng ếch mơ hồ tiếng keng trưa...

*Đù mẹ đù cha đi Cải Tạo
xong rồi...tàn úa kiếp Tha Hương!
Ra, vào, chẳng có chi vui miệng
ra mở thùng thư...có lúc buồn!*

Trần Vấn Lệ